

ninger, fordi jeg ønsker, at Kendsgerninger skulle blive ved at være Kendsgerninger, og at man ikke skal have Lov til at forvirre Begreberne.

Madsen-Mygdal: Jeg udtalte i Gaar blandt andet en Bemærkning om, at jeg kunde til Dels være enig med den ærede Ordfører om, at det var ønskeligt, at Landstinget fik Finansloven noget tidligere, f. Eks. først i Marts eller i alt Fald den første Halvdel af Marts, men efter Behandlingen i Gaar og navnlig ogsaa efter at have hørt den ærede Ordfører i Dag, er jeg kommen til at tænke paa, at det er i Grunden lang Tid nok, vi have, det er længe nok, siden man i den Tid, vi have haft til Raadighed, ikke blot har kunnet overse Finansloven og behandle den, men ogsaa kunnet faa Tid til at behandle gamle Standpunkter og tage gamle Forhandlinger op om Aalborg Posthus, som jo dog ikke vedkomme Finansloven i dette Øjeblik — og dernæst ogsaa i Mangel af noget andet optage mine Udtalelser ved første Behandling —, som dog selvfølgelig vedkomme Finanslovens Behandling. Med Hensyn til mine Udtalelser ved første Behandling om Fremgangsmaaden ved at lægge Overslag erkendte jo den ærede Ordfører selv, at det havde tidligere været brugt at tage Gennemsnittet for 5 Aar eller 3 Aar, og det har været brugt i en lang Række af Aar, saa derom er der ingen Meningsforskel. Nu oplyste den ærede Ordfører, at den højtærede Finansminister havde sagt i Folketinget, at man mere og mere havde forladt dette tidligere Standpunkt og mere og mere — saaledes lode jo de Ord, som det ærede Medlem læste op — var gaaet over til at tage blot det sidste Aar, men jeg kan ikke se, at der er nogen væsentlig Modsigelse mellem mine Udtalelser og det, som er Kendsgerningen. Naar vi tage et Tidsrum fra Fortiden, det være sig 1, 3 eller 5 Aar, saa er det virkelig efter det Resultat, der er kommet til at foreligge i de senere Aar, en Kendsgerning, at Indtægterne hidtil i en Række af Aar ere indgaaede i Statskassen med et større Beløb end budgetteret.

Det kunde aldrig falde mig ind nu at give mig til at diskutere med den ærede

Ordfører om Aalborg Posthus, som vi behandlede for, jeg tror, 4 Aar siden — det skal jeg ganske lade ligge. Men naar vi, som sagt, have Tid til at tumle med den Slags Spørgsmaal, er den Tid, vi have til at behandle Finansloven, ret rigelig. Saa kunde vi gerne, om det saa skulde være, nøjes med lidt mindre.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Det ærede Medlem tager ganske fejl. Det er ikke mig, der er begyndt at tale om Aalborg Posthus, men Landbrugsministeren og derefter Finansministeren, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at naar der fremkommer forkerte Fremstillinger af noget, som jeg kender eller let kan skaffe Oplysninger om, skal jeg altid faa Tid til at gøre det; det er noget, der aldrig vil falde mig vanskeligt at faa den fornødne Tid til.

Det ærede Medlem har en udmærket Evne til at gaa udenom det, som det drejer sig om, den Maade diskuterer han jo paa. Det ærede Medlem talte om, hvad der havde været Tilfældet fra ældre Tid med Hensyn til Overslaget paa Finansloven, og udtalte, at det brugte vi endnu, men nu er han bleven oplyst om, at det er fuldkommen forkert. Derefter henstiller jeg ganske, hvilken Tillid man kan have til det ærede Medlems finansielle Meddelelser.

Stilling: Forinden Finansloven forlader dette Ting, er der et enkelt Punkt, som jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa. Det er en Sag, der i det sidste Øjeblik er kommen til forskellige Medlemmers Kundskab med Anmodning om nu, da der ikke var noget at gøre ved Sagen, at henlede Ministerens Opmærksomhed paa dette Forhold, om det muligt kunde rettes ad administrativ Vej. Det angaar § 27 Afsnit III. Punkt 12, hvor der staar opført et Embedsloaen til Opførelse af en Embedsbolig for By- og Herredsfogeden i Lemvig til et Beløb af 22,000 Kr. Det er i og for sig et ringe Spørgsmaal. Beløbet har passeret saavel Finansudvalget som Tinget, uden at nogen har lagt videre Mærke dertil, og man har ikke anet, at der, naar dette rentefri Laan staar her,